

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0012/2011

28.1.2011

RAPORT

Teenuste direktiivi 2006/123/EÜ rakendamine
(2010/2053(INI))

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

Raportöör: Evelyne Gebhardt

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	11
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS	14
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	16
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	20
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	24

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

teenuste direktiivi 2006/123/EÜ rakendamise kohta (2010/2053(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 9, 49 ja 56;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul¹;
 - võttes arvesse komisjoni 18. mai 2010. aasta kirjalikku teavet „Konkurentsivõime” nõukogule teenuste direktiivi rakendamise seisu kohta;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Ühtse turu akt” (KOM(2010)0608);
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni presidendile esitatud aruannet „Ühtse turu uus strateegia”;
 - võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele²;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48 ja artikli 119 lõiget 2;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ja majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0012/2010),
- A. arvestades, et teenuste direktiivi eesmärk on välja kujundada teenuste siseturg ning tagada kvaliteedi ja sotsiaalse sidususe kõrge tase;
- B. arvestades, et teenuste direktiiv on Euroopa Liidu majanduskasvu vahend ning et see tuleb ellu rakendada Euroopa 2020. aasta strateegia ja ühtse turu akti raames;
- C. arvestades, et teenuste osutamise vabadus on sätestatud aluslepingutes;
- D. arvestades, et teenuste direktiivi ülevõtmine on liikmesriikide, riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste jaoks vastutusrikas ülesanne, kuna direktiivis on asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust käsitlevad sätted ning sätted ühtsete kontaktpunktide loomise kohta, mis on mõeldud teenuste osutajate, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete abistamiseks;

¹ ELT L 376, 27.12.2006, lk 36.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0186.

- E. arvestades, et direktiivi mõju majandusele, ettevõtetele ja kodanikele saab hinnata alles siis, kui direktiiv on täielikult ja nõuetekohaselt üle võetud kõikides liidu liikmesriikides;
- F. arvestades, et direktiivi rakendamise kvaliteet liikmesriikides on sama oluline kui direktiivi rakendamise tähtaegadest kinnipidamine;
- G. arvestades, et teenuste direktiiv kergendab märkimisväärselt eeskätt FIEde ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tegevust, uute tegevusvaldkondade arendamist ja ka uute töötajate töölevõtmist teistes liikmesriikides;
- H. arvestades, et teenuste direktiiviga hõlmatud tegevus moodustab 40% ELi sisemajanduse koguproduktist ja tööhõivest ning on seetõttu majanduskasvu ja tööpuuduse vastu võitlemise seisukohalt otsustava tähtsusega sektor; arvestades, et teenuste direktiivi eesmärk on vabastada Euroopa teenuste siseturu tohutu majanduslik ja tööhõivepotentsiaal, hinnanguliselt 0,6–1,5% ELi sisemajanduse koguproduktist; arvestades lisaks sellele, et teenuste direktiivi eesmärk on täita Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 3 loetletud ülesanded,
- I. arvestades, et dünaamilisem ja tööjõumahukam teenuste sektor aitaks toetada majanduskasvu,
1. tuletab meelde teenuste direktiivi temal toimunud erakordselt laialdast avalikku ja poliitilist arutelu ning Euroopa Parlamendi olulist osa nendes läbirääkimistes; on seetõttu arvamusel, et Euroopa Parlament peab tõhusalt kontrollima direktiivi rakendamise protsessi liikmesriikides; palub komisjonil teavitada parlamenti regulaarselt ülevõtmise hetkeseisust;
 2. rõhutab, et teenuste direktiiv on tähtis samm teel tõelise teenuste siseturu suunas, mis peaks andma ettevõtetele ja eelkõige VKEdele võimaluse osutada kodanikele paremaid teenuseid konkurentsivõimeliste hindadega kogu siseturul; on siiski seisukohal, et täieliku ülevõtmise järel on väga oluline läbi viia teenuste direktiivi mõju igakülgne hindamine;
 3. väljendab heameelt selle üle, et teenuste direktiivi rakendamisega antakse uute töö- ja hindamismeetodite näol erakordselt tugev tõuge uuendustele kõikides liikmesriikides; rõhutab tööturu osapoolte ja kutseorganisatsioonide ülimalt tähtsat osa ülevõtmisprotsessis; palub komisjonil viimased täielikult kaasata vastastikuse hindamise etappi;
 4. märgib, et enamik liikmesriike on eelistanud ülevõtmist horisontaalõigusaktidega; juhib siiski tähelepanu sellele, et ülevõtmisviis sõltub liikmesriikide sisekorralduse eripärast; kutsub seda arvesse võttes asjaomaseid liikmesriike üles tagama ülevõtmise suurema läbipaistvuse, eeskätt suurendama oma riigi parlamendi osalust vastavustabelite koostamisel;
 5. tuletab meelde, et liikmesriigid ei peaks teenuste direktiivi rakendamist kavandama lihtsa täitmismenetlusena, mis seisneb erieeskirjade ja -sätete mehaanilises ja horisontaalses kaotamises, vaid hoopis õigusaktide ajakohastamise ja lihtsustamise ning teenustemajanduse põhjaliku ümberkorraldamise võimalusena, võttes arvesse avalike huvide kaitsega seotud eesmärke, nii nagu on osutatud ka direktiivis;

6. on seisukohal, et kõikides liikmesriikides tuleks tagada teenuste direktiivi täielik ja õigeaegne rakendamine nii õiguslikust kui toimimise seisukohast, et teenuste pakkujad saaksid direktiivist tulenevaid eeliseid nõuetekohaselt kasutada;
7. palub komisjonil jälgida tähelepanelikult direktiivi kohaldamist kõikides liikmesriikides ja koostada regulaarselt aruandeid rakendamise kohta; on seisukohal, et neis aruannetes tuleks arvestada direktiivi reaalsel mõju ELi tööhõivele keskmise ja pika ajavahemiku jooksul;
8. loodab, et teenuste direktiivil on tegelik positiivne mõju inimväärsete, püsivate ja kvaliteetsete töökohtade loomisele ning pakutavate teenuste kvaliteedi ja turvalisuse parandamisele;
9. tunnustab teenuste direktiivi potentsiaali ELi majanduse edasise integreerimise ja ühtse turu taaskäivitamise seisukohalt, majandusliku jõukuse ja konkurentsivõime tugevdamiseks ning tööhõivesse ja töökohtade loomisesse panustamiseks, kuna teenused annavad olulise osa ELi SKPst ja tööhõivest; on seisukohal, et direktiivi kiire ja nõuetekohane rakendamine kõigis liikmesriikides on ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika eesmärkide täitmise oluline eeltingimus, võib tugevdada siseturu ja ühtekuuluvuspoliitika vastastikust mõju ning aidata täita ELi 2020. aasta strateegia eesmäärke ja samas teha lõppu praegusele nn ühtse turu väsimusele teenindussektoris;
10. loodab, et lähitulevikus õnnestub hakata direktiivi eesmäärke täitma, et sellest saab kasu kogu EL ja kõik selle piirkonnad ja et seeläbi tugevneb tegelik majanduslik, sotsiaalne ja piirkondlik ühtekuuluvus;
11. kutsub komisjoni üles tõhusalt jälgima ja algusest peale hindama direktiivi mõju piirkondadele ning tagama kõigi käesoleva direktiivi rakendamisega seotud poliitikavaldkondade tulemusliku kooskõlastamise; kutsub komisjoni üles toetama kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele suunatud teavituskampaaniat direktiivi rakendamise teemal, et sellega hõlbustada direktiivi eesmärkide saavutamist;
12. eeldab, et direktiiv võib tõepoolest aidata vähendada halduskoormust ja õiguskindlusetuse juhtumeid, eriti teenuste valdkonnas domineerivate väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul; arvab, et halduskoormuse vähendamine hõlbustab ka täiendavate teenuste arendamist ja maapiirkondades ning kaugetes ja äärepoolseimates piirkondades;
13. pooldab riiklike strateegiate rakendamist uuenduslike VKEde toetamiseks, keda finants- ja majanduskriisi tagajärjed kõige rohkem mõjutavad;

Hindamisprotsess

14. on seisukohal, et asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust reguleerivate siseriiklike õigusaktide kontrollimise protsess on direktiivi üks kandvaid elemente; märgib, et see protsess peab võimaldama autoriseerimiskeeme ning asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse nõudeid ajakohastada, et hõlbustada piiriülest teenuste osutamist;
15. on veendunud, et vastastikune hindamine aitab olulisel määral tagada siseturu eeskirjade

kvaliteedi ja tõhususe, kuna eeskirjade rakendamise korrapärane hindamine ja järelevalve panevad liikmesriikide asutusi tegelema ELi nõuetega ja nende nõuete oma riigi tasandile ülevõtmisega;

16. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema koostööd, et arendada teenuste siseturgu, võttes aluseks teenuste direktiivis sätestatud vastastikuse hindamise menetluse, mida liikmesriigid praegu üle võtavad;
17. tuletab meelde, et liikmesriigid võivad oma autoriseerimisskeemid ja teatavad nõuded säilitada ainult juhul, kui need on selgelt vajalikud, proportsionaalsed ja mittediskrimineerivad; rõhutab, et liikmesriigid on sellega seoses säilitanud teatud arvul autoriseerimisskeeme, muutes need teenusepakkujatele paremini ligipääsetavaks ja läbipaistvamaks; kahetseb, et mõned liikmesriigid ei ole olnud nõudlikumad ega ole teenuste direktiiviga kaasnevaid haldusliku ja regulatiivse lihtsustamise võimalusi täielikult ära kasutanud;
18. juhib tähelepanu raskustele, mis on tekkinud seoses kutsekvalifikatsioonide tunnustamisega, eriti meditsiinisektoris; tuletab meelde, et teenuste direktiivi ei saa kohaldada nendele normidele, mis on juba sätestatud valdkondlike direktiividega; palub komisjonil seda olukorda kutsekvalifikatsioonide direktiivi läbivaatamise raames selgitada;
19. tuletab meelde teises liikmesriigis asutamiseõigust ja ajutise teenuste osutamise õigust käsitlevate sätete eripära; palub komisjonil seda eripära hindamisel täielikult arvesse võtta;
20. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles lõpetama tarbijate põhjendamatu diskrimineerimise nende kodakondsuse või elukoha alusel ja tagama teenuste direktiivi artikli 20 lõike 2 tõhusa rakendamise ning selle, et riigiasutused ja kohtud jõustaksid nimetatud diskrimineerimist välistava eeskirja nõuetekohaselt liikmesriikide õigussüsteemides; tuletab meelde, et artikli 20 lõike 2 eesmärgiks ei ole ära hoida üldistest tingimustest tulenevaid erinevusi, mis põhinevad objektiivsetel kaalutlustel, nagu vahemaa või kõrgemad kulud, mis tekivad teenuste osutamisel teises liikmesriigis asuvatele klientidele;
21. rõhutab, et direktiiviga seotud hindamisprotsess tähendab riikide ametiasutustele suurt töökoormust ning et seda koormust tuleb ülevõtmise hindamisel arvesse võtta;
22. võtab teadmiseks liikmesriikide töö vastastikuse hindamise protsessi rakendamisel; on arvamusel, et hindamine on oluline vahend, mille abil saab kindlaks teha, kuidas direktiivi rakendamine liikmesriikides edeneb; on seisukohal, et protsessi praeguses arengujärgus ei saa veel selle tulemuslikkust hinnata; rõhutab, et hindamine peab aitama kindlaks teha, kas liikmesriikides kehtivad eeskirjad vastavad siseturu nõuetele ja ei tekita uusi tõkkeid; soovib, et komisjon kontrolliks põhjalikult uue meetodi võimalusi ühtse turu akti raames;
23. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Parlament ja riikide parlamendid ei ole tugevamini kaasatud vastastikusse hindamisse;
24. kutsub komisjoni üles tegema kindlaks problemaatilised kutsealad ja sektorid piiriüleste teenuste valdkonnas ning läbi viima kohaldatavate õigusaktide ja probleemide põhjuste

põhjaliku hindamise;

Ühtsed kontaktpunktid

25. on seisukohal, et ühtsete kontaktpunktide sisseseadmine on direktiivi tõhusa rakendamise üks oluline osa; tunnistab, et see nõuab liikmesriikidelt olulisi rahalisi, tehnilisi ja korralduslikke pingutusi; juhib tähelepanu vajadusele kaasata sellesse sotsiaalpartnerid ja ettevõtjate ühendused;
26. palub liikmesriikidel kujundada ühtsed kontaktpunktid terviklikeks e-halduse portaalideks, mida saaksid kasutada teenuste pakkujad, kes soovivad ettevõtet avada või osutada piiriüleseid teenuseid; kutsub liikmesriike üles jätkuvalt parandama juurdepääsu ühtsetele kontaktpunktidele, muu hulgas võimaldama kontaktpunktide kaudu menetlusi ja formaalsusi lõpule viia ka kaugelt, elektroonilisi vahendeid kasutades, ning parandama ka kontaktpunktide kasutajatele, esmajoones väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antava teabe, sealhulgas töö- ja maksuõiguse alase teabe ja menetluste, näiteks käibemaksu ja sotsiaalkindlustuse registreerimisega seotud protseduuride täitmise kvaliteeti ning asjakohasust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et kogu ühtsete kontaktpunktide pakutav teave oleks kättesaadav ka muudes keeltes peale riigikeele, kusjuures eelkõige tuleks arvesse võtta naaberriikide keeli;
27. kutsub liikmesriike üles parandama elektrooniliste menetluste kättesaadavust, muu hulgas tagama kõigi asjaomaste vormide tõlke; palub liikmesriikidel pakkuda ühtsete kontaktpunktide kasutajatele jälgimisvõimalusi, et nad saaksid kontrollida käimasolevate menetluste kulgu;
28. võtab teadmiseks ühtsete kontaktpunktide toimimisel tekkinud raskused, mis on seotud isiku tõendamise, e-allkirja kasutamise ja originaaldokumentide või kinnitatud koopiate esitamisega, eelkõige piiriüleses kontekstis; palub komisjonil esitada ettepanekud meetmete kohta, millega neid raskusi saaks ületada, nii et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted võiksid ühtsest turust kasu saada ning õiguslikku ja tehnilist ebakindlust vältida;
29. rõhutab, et kasutajasõbralikkuse tagamiseks on eriti oluline selgitada, missugused nõudmised kehtivad alalise ettevõtte avamisel ja missugused ajutise piiriülese teenuste osutamise korral;
30. peab kahetsusväärseks, et ühtsete kontaktpunktide pakutav nõustamine ei jõua veel võimalike teenuse osutajateni ja teave selle kohta, kuidas kontaktpunktidega ühendust võtta, ei ole kuigi laialt levinud; kutsub komisjoni üles 2012. aasta eelarve projektis ette nägema piisavalt assigneeringuid, et oleks võimalik käivitada üleeuroopaline kontaktpunkte tutvustav teabekampaania, et teataks paremini, milliseid võimalusi kontaktpunktid saavad teenuste osutajatele pakkuda; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles alustama koostöös kõigi sidusrühmadega võimalikult kiiresti sihipäraseid reklaami- teabe- ja koolituskampaaniaid; palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada eu-go võrgustiku nähtavust ja äratuntavust ning esitada näiteid selle kohta, kuidas ettevõtjad on ühtseid kontaktpunkte kasutanud ja millist kasu neist saanud;

31. on seisukohal, et dialoog ja heade tavade vahetamine liikmesriikide vahel on ühtsete kontaktpunktide tegevuse parandamiseks ja arendamiseks väga oluline; rõhutab, et liikmesriikides, kus ühtseid kontaktpunkte veel ei ole või kus need korralikult ei toimi, tuleks viivitamatult meetmeid võtta; kutsub kõiki liikmesriike üles kahekordistama jõupingutusi, et ühtsetes kontaktpunktides saaks nõuetekohaselt täita kõiki vajalikke toiminguid ja menetlusi;
32. palub liikmesriikidel tagada, et riikide ühtsete kontaktpunktide veebisaitidel avaldataks teave selle kohta, millist teavet on teenuste osutajad kohustatud andma tarbijate huvides;
33. palub liikmesriikidel regulaarselt esitada komisjonile võrreldavad statistilised andmed, mis on vajalikud ühtsete kontaktpunktide töö ja mõju hindamiseks liikmesriikide ja Euroopa tasandil, eriti seoses piirüleste teenuste osutamisega; kutsub komisjoni üles kehtestama selgeid kriteeriume ühtsete kontaktpunktide hindamiseks; on seisukohal, et need kriteeriumid peaksid põhinema nii kvantitatiivsetel kui ka kvalitatiivsetel näitajatel;
34. märgib, et mõnes liikmesriigis tuleb ühtsete kontaktpunktide piiriülese kasutamise võimaldamiseks lahendada rida õiguslikke ja tehnilisi probleeme; palub neil liikmesriikidel võtta vajalikke meetmeid ning pöörata sealjuures eriti tähelepanu elektroonilise allkirja tunnustamisele; palub komisjonil jätkata jõupingutusi koostoime suurendamiseks ning elektrooniliste menetluste vastastikuseks tunnustamiseks ja võtta vajalikke toetavaid meetmeid, et hõlbustada ühtsete kontaktpunktide piiriülest kasutamist; soovib komisjonil teha teenuste osutajatele kõikides ELi ametlikes keeltes kättesaadavaks elektrooniline otselink liikmesriikide ühtsetele kontaktpunktidele;
35. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles suurendama pingutusi ühtsete kontaktpunktide täieliku elektroonilise koostoime tagamiseks; rõhutab seost ühtse turu akti ettepanekuga 22, milles käsitletakse e-allkirja, e-tõendamist ja e-tuvastamist;
36. tuletab meelde, et liikmesriigid on kohustatud teostama riskihindamise, tagamaks, et ettevõtetele ei teki liigset koormust, kui nad soovivad kogu menetluse elektrooniliselt läbida; kutsub komisjoni üles hindama ettevõtete võimalusi kasutada oma riigis kehtivaid tuvastamis- ja tõendamisevahendeid ka teiste liikmesriikide ühtsete kontaktpunktide kasutamisel;
37. on seisukohal, et kõnealuse õigusakti keerukust arvestades peaks igal kodanikul olema võimalik konsulteerida asjaomaste ametiasutustega, et saada oma küsimustele selge vastus; on seisukohal, et tööõiguse ja sotsiaalkindlustuse valdkondades tuleks seetõttu kasutusele võtta esialgse haldusotsuse mõiste, et vältida õiguskindlusetust; on lisaks seisukohal, et läbipaistvuse tagamiseks tuleks tehtud otsused avaldada;

Halduskoostöö

38. tuletab meelde halduskoostööd ja vastastikust abi käsitlevate sätete tähtsust; usub, et nende sätete rakendamine on teenuste osutajate tõhusa kontrollimise ning Euroopa Liidu teenuste kõrge kvaliteeditaseme ja kindluse tagamise tingimus;

39. väljendab heameelt selle üle, et siseturu infosüsteemis (IMI) on registreerunud aina rohkem riikide ametiasutusi, kes on pädevad teenuseid kontrollima, mis võimaldab otsest, kiiret ja tõhusat teabevahetust; on seisukohal, et IMI süsteemi võib kasutada ka muude asjaomaste direktiivide puhul;
40. on arvamusel, et kuna siseturu infosüsteem ja ühtsed kontaktpunktid nõuavad kõigilt asjaomastelt asutustelt suurt pingutust halduskoostöö tegemisel, võivad need aidata kogu ELis tekitada suuremat koostalitlusvõimet ja koostöövõrgustikke riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil; on seisukohal, et eeskirjade ja menetluste kehtestamisel tuleb nende toimivuse tagamiseks võimaldada ELi tasandil teatavat paindlikkust piirkondlike erinevustega arvestamisel ning seepärast tuleks kõik meetmed vastu võtta koostöös ja pärast piirkondlikul ja kohalikul tasandil peetud sisulisi arutelusid;
41. peab kasulikuks seada sisse koostöö liikmesriikide riigiasutuste üleeuroopalise võrgustiku raames ja hakata vahetama teavet teenuste osutajate usaldusväarsuse kohta, eesmärgiga lõpetada piiriüleste tegevuste täiendav kontrollimine;
42. rõhutab vajadust arendada välja koolitusmeetmed riikide ja piirkondlike ametiasutuste ametnike jaoks, kes tegelevad teenuste kontrollimisega; tunnustab pingutusi, mida liikmesriigid on selles valdkonnas juba teinud, ning kutsub liikmesriike üles jätkama riiklike IMI võrgustike konsolideerimist – jälgima pidevalt nende praktilist toimimist ja tagama piisava koolituse; tuletab meelde, et IMI püsiv edu sõltub piisavatest investeeringutest liidu tasandil; kutsub seetõttu komisjoni üles koostama mitmeaastase koolituskava ning võtma kasutusele kõik selle tõrgeteta toimimiseks vajalikud vahendid;
43. on seisukohal, et haldusmenetlusi tuleb tõhustada; peab sellega seoses kasulikuks tiheda koostöö sisseseadmist ühtsete kontaktpunktide vahel, et vahetada Euroopa eri piirkondade kogemusi seoses piiriüleste teenustega;

Kohaldamisala

44. tuletab meelde, et direktiivi kohaldamisalast on välja jäetud mitu valdkonda, sealhulgas mittemajanduslikel kaalutlustel osutatavad üldhuviteenused, tervishoiuteenused ja suurem osa sotsiaalteenuseid; märgib, et direktiivi ei kohaldata tööõiguse suhtes ning see ei mõjuta ka liikmesriikide sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte;
45. võtab teadmiseks mõnedes liikmesriikides tekkinud arutelu direktiivi kohaldamisalast välja jäetud teenuste üle; võtab teadmiseks, et enamikul liikmesriikidel ei tekkinud teenuste direktiivi rakendamisel suuremaid kohaldamisalaga seotud probleeme; tuletab meelde, et need teenused on direktiivist välja jäetud nende eripära tõttu ning teatavatel juhtudel võivad need nõuda liidu valdkondlikku õigusraamistikku; võtab teadmiseks, et komisjoni teatises „Ühtse turu akt” on kirjas kohustus esitada 2011. aastal üldhuviteenuseid käsitlevate meetmete pakett;
46. nõuab direktiivis sätestatud piirangute kohaldamise nõuetekohast ja põhjalikku jälgimist seoses üldist majandushuvi pakkuvate teenustega, kusjuures samal ajal tuleb järgida pädevuste jagunemist liidu ja liikmesriikide vahel; juhib tähelepanu asjaolule, et käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide vabadust kooskõlas ELi õigusega kindlaks määratleda, mida nad loevad üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks, kuidas selliste teenuste

osutamist tuleks korraldada ja rahastada kooskõlas riigiabi eeskirjadega ning milliseid konkreetseid kohustusi nende suhtes tuleks kohaldada;

47. nõuab, et direktiivi rakendamisel võetaks rohkem arvesse kohaliku omavalitsuse põhimõtet ning et üldist majandushuvi pakkuvate teenuste puhul võimalikult välditaks kohaliku tasandi otsustajatele bürokraatliku halduskoormuse ja piirangute põhjustamist.
48. on seisukohal, et teenuste siseturu väljakujundamiseks vajalikud täiendavad meetmed tuleb täielikult integreerida ühtse turu akti üle peetavasse arutellu;
49. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

28. detsembril 2006 jõustus Euroopa teenuste direktiiv (2006/123/EÜ). Teenuste direktiivi eesmärk on avada turg Euroopa Liidu teenusepakkujatele, kaotada protektsionistlikud piirangud teenuste osutamisel liikmesriikides ning täita ühisturu aluseks oleva vaba liikumise põhimõte: lühidalt öelduna peavad Euroopa teenusepakkujad saama pakkuda oma tööd ilma bürokratlike takistusteta kogu ELis.

Aeg-ajalt väidetakse ekslikult, nagu direktiiv dereguleeriks ja liberaliseeriks teenuste sektorit. Nii see pole. Teenuste direktiivi eesmärk on kujundada juurdepääs liikmesriikide turgudele selliselt, et saaks kaotada meelevaldsed takistused või säilitada liikmesriikides asjakohased ja mittediskrimineerivad reeglid. Selgelt on sätestatud, et direktiiv ei puuduta tööõigust ega töötajate õigusi. Euroopa Parlament on sellele erilist tähelepanu pööranud.

Euroopa Liidu ja liikmesriikide saavutusi saab seega säilitada. Sotsiaalse dumpingu teenäitajana kritiseeritud päritolumaa põhimõte, mille kohaselt pidid teenusepakkujad muus ELi riigis tegutsemisel järgima üksnes oma päritolumaa eeskirju, kaotati ja asendati sihtriigi põhimõttega. Direktiiv võimaldab riikidel kohaldada nüüd töötingimuste eeskirju, sh üldkehtivate kollektiivlepingutega seotud tingimusi.

Märkida tuleb, et Euroopa Parlament on saanud direktiivi loomise mootoriks ning erakordne on, et nõukogu on suurema osa Euroopa Parlamendi ettepanekutega nõustunud. Eriti tuleb rõhutada artiklit 16, milles on selgelt kirjas: „Käesolevad sätted ei takista liikmesriiki, kuhu teenuseosutaja siirdub, kehtestamast nõudeid teenuste osutamise valdkonnas tegutsemise suhtes, kui need on põhjendatud avaliku korra, avaliku julgeoleku, rahvatervise või keskkonnakaitsega seotud põhjustega ning on kooskõlas lõikega 1. Samuti ei takista nimetatud sätted kõnealust liikmesriiki kohaldamast kooskõlas ühenduse õigusega siseriiklike eeskirju, mis on seotud sealsete töölevõtutingimustega, sealhulgas kollektiivlepingutes sätestatud eeskirju.“

Euroopa Parlament täheldas esialgu teenuste direktiivi rakendamisel liikmesriikides viivitusi ja kohati ägedaid diskussioone. Seetõttu otsustati rakendamise protsessi täpselt jälgida ja vaadelda. Tegeleti direktiivi rakendamisel ilmnunud puuduste, samuti direktiivi tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkinud küsimustega. See oli ka käesoleva raporti ajend.

Kohaldamisala

Teenuste direktiivi kohaldamisala hõlmab põhimõtteliselt kõiki kommertsteenuseid, mida liikmesriigis tegutsev teenusepakkuja pakub. Siia ei kuulu mh üldist mittemajanduslikku huvi pakkuvad teenused, finantsteenused, liikluskorraldusteenused, renditöötajate agentuuride teenused, tervishoiuteenused ning hoolduse, lastehoiu ja elamuehituse valdkonna sotsiaalteenused. Üldiste huvidega seotud teenuseid direktiiv küsimuse alla ei sea ning direktiiv ei ole kindlasti mõeldud avaliku põhivajaduste rahuldamise õnnestamiseks.

Raportöör toonitab, et direktiivi kohaldamisala tuleb selgelt ja üheselt rakendada. Sest vaid nii saab tekkida õiguskindlus. Raportöör toonitab eriti ka seda, et teenuste direktiivi rakendamist

ei tohi kasutada liikmesriikides dereguleerimise ega erastamise ettekäändena. Kui valitsus soovib läbi viia dereguleerimise, peab ta oma tegevuse eest ka vastutuse võtma.

Rakendamisprotsessi käigus on saanud selgeks, et mõnedele teenusepakkujatele on ebaselge, kas nende pakutav teenus kuulub direktiivi kohaldamisalasse või mitte. See kehtib eelkõige artikli 2 lõike j) kohta. Siin nõutakse liikmesriikidelt näiteks väikelaste hoolekande eemaldamisel teenuste direktiivi kehtivusalast direktiivi vahendite kasutamist ja kohaldamist.

Raportöör toonitab lisaks, et vajalik on mitte ainult teha selget vahet direktiivi kohaldamisalasse jäävate teenuste ja üldist huvi pakkuvate teenuste vahel, vaid ka tagada üldist majandushuvi pakkuvate teenuste kaitse raamõigusakti abil.

Ühtsed kontaktpunktid

Teenusepakkujatele on haldusmenetluse lihtsustamine ja ühtsete kontaktpunktide loomine kindlasti eeliseks. See vahend võib õige korralduse korral olla väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele erilise tähendusega.

Kõik menetlused ja formaalsused, mis on vajalikud teenuse osutamise alustamiseks ja teenuse osutamiseks piiriülese teenusepakkumise korral, peab saama korda ajada selle kontaktpunkti kaudu. Siin peab olema olema täpne, täielik ja arusaadav teave kõigi formaalsuste, haldusmenetluste, kohaldatavate seaduste jne kohta. Peale selle tuleb ettevõtjaid toetada vajalike haldustoimingute tegemisel. Asjaajamine peaks võimalikult suures ulatuses olema võimalik elektroonilisel teel.

Raportöör lähtub sellest, et ühtsete kontaktpunktide loomisse kaasati kõik sidusrühmad, st lisaks ettevõtjatele ka töövõtjate esindajad, eesmärgiga tagada kogu asjakohase teabe edastamine, sh eriti kohaldatava tööõiguse kohta, et tekkivaid probleeme saaks võimalikult kiiresti ja probleemideta lahendada.

Raportöör peab siiski mitteasjakohaseks seda, kui ühtne kontaktpunkt oleks olemas üksnes elektroonilises vormis. Isiklik nõustamine kvalifitseeritud personali poolt peaks olema reegel. Seetõttu tuleks ühtseid kontaktpunkte kohustada teavitama teenusepakkujaid kohaldatavast töö- ja sotsiaalõigusest. Ainult sel viisil saab takistada teenusepakkujate poolt ettekäändena vastava riigi õigusnormide mittetundmise kasutamist. Lisaks oleks vajalik üksikute punktide vahelise tegevuse koordineerimine, et teenusepakkujatele oleks võimalik edastada uusimat teavet.

Peaks olema enesestmõistetav, et niisugune teave peaks olema kättesaadav eri keeltes.

Halduskoostöö

Teenuste direktiiv eristab halduskoostöö osas selgelt asukohamaast liikmesriigi ja teenuse osutamise kohast liikmesriigi kohustusi. Selle käigus aitab siseturu infosüsteem (IMI) pädevatel asutustel ületada liikmesriikides praktikas tekkivaid takistusi. IMI on kiiduväärt vahend, mis toetab haldusorganite tööd, pakkudes võimalust saada eri halduspraktikate osas, keeleliste raskuste või puuduva teabe korral abi teiste liikmesriikide kontaktpunktidest. Raportöör jälgib tulevikus rohkem seda, et süsteem ka tegelikult rakenduks. Siin paistab liikmesriikidel veel arenguruumi olevat.

Vastastikune hindamine

Raportöör soovib veel kord rõhutada, et nõukogu poolt kunagi kehtestatud vastastikuse hindamise menetlus toob liikmesriikide haldusorganitele riiklikul, regionaalsel ja kohalikul tasandil kaasa asjatut bürokraatiat.

Lisaks suuremale arvule riiklikele seadustele, mida tuleb kohandada teenuste direktiivile, peavad liikmesriigid esitama komisjonile aruandeid oma autoriseerimisskeemide (artikli 9 lõige 2), asutamiseõigusega seotud nõuete (artikkel 15) ning multidistsiplinaarseid tegevusi (artikkel 25 lõige 3) puudutavate nõuete kohta.

Selle menetluse võimalikke eeliseid tuleb veel täpsemalt kontrollida, sest bürokraatlik lisatöö ning selle käigus tekkivad lisakulud jäävad raportööri hinnangul alles.

16.12.2010

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

teenuste direktiivi (2006/123/EÜ) rakendamise kohta
(2010/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Sophie Auconie

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et teenuste osutamise vabadus on sätestatud aluslepingutes;
- B. arvestades, et teenuste direktiiviga hõlmatud tegevused moodustavad 40% ELi sisemajanduse koguproduktist ning on seetõttu majanduskasvu ja tööpuuduse vastu võitlemise seisukohast otsustava tähtsusega sektor; arvestades, et teenuste direktiivi eesmärk on vabastada Euroopa siseturu tohtu majanduslik ja töökohtade loomise potentsiaal teenustes, mis moodustab hinnanguliselt 0,6–1,5% ELi sisemajanduse koguproduktist; arvestades lisaks sellele, et teenuste direktiivi eesmärk on täita Euroopa Liidu toimimise lepingus loetletud ülesanded,
 - 1. rõhutab, et teenuste direktiiv on tähtis samm teel tõelise teenuste siseturu suunas, mis peaks andma ettevõtetele ja eelkõige VKEdele võimaluse osutada kodanikele paremaid teenuseid konkurentsivõimeliste hindadega kogu siseturul; on siiski seisukohal, et täieliku ülevõtmise järel on väga oluline läbi viia terviklik hindamine selle kohta, milline mõju on teenuste direktiivil majandustegevusele, tööhõive kvalitatiivsele ja kvantitatiivsele tasandile, sotsiaalkaitsele, keskkonnaeesmärkide täitmisele ja tarbijatele pakutavate teenuste kvaliteedile;
 - 2. juhib tähelepanu ühtsete kontaktpunktide kättesaadavuse, tõhususe ja koostoimimisvõime tähtsusele kõikides liikmesriikides; on kindlal seisukohal, et need ühtsed kontaktpunktid peaksid andma asjakohast ja täielikku teavet liikmesriigi tööõiguste ja kehtivate maksusüsteemide kohta, eelkõige käibemaksu kohta; on seisukohal, et üks elektrooniline juurdepääsupunkt ühtsetele kontaktpunktidele on teenuseosutajatele kvaliteetse abi andmiseks ebapiisav ja palub Euroopa Parlamendile teha kättesaadavaks ühtsete kontaktpunktide tulemuslikkuse analüüs mõõdetavate näitajate alusel; soovitab igal juhul

hoida kohalikele ja piirkondlikele asutuste teenuste direktiiviga kehtestatavat halduskoormust proportsionaalsel ja mõistlikul tasemel;

3. märgib, et teenuste direktiivi kohaldamisala määratlemine võib osutuda raskeks, eelkõige üldhuviteenuste puhul; palub seetõttu komisjonil tagada ühtse turu akti abil selge õiguskeskkond kõikidele teenustele;
4. rõhutab, et ülevõtmisprotsess peaks toimuma võimalikult kiiresti ja läbipaistvalt; rõhutab halduskoostöö tähtsust ja seda, et pädevad asutused kõikides liikmesriikides peaksid kiiremini ja tõhusamalt suhtlema, kasutades paremini siseturu infosüsteemi; ootab, et komisjoni aruanne sisaldaks direktiivi täieliku ja tõhusa kohaldamise tagamiseks vajalike kohanduste analüüsi; on kindlal seisukohal, et oleks asjakohane hinnata valitud ülevõtmismeetodi (vertikaalne või horisontaalne) mõju direktiivi kvaliteedi ja arusaadavuse osas nii teenuseosutajatele kui ka kodanikele.

10.11.2010

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

teenuste direktiivi 2006/123/EÜ rakendamise kohta
(2010/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Jean-Luc Bennahmias

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et teenuste siseturg peab igakülgset arenema, säilitades seejuures Euroopa sotsiaalse mudeli terviklikul kujul, eelkõige seoses inimväärse ja turvalise tööhõive ja üldise heaoluga;
- B. arvestades, et teenuste direktiiv kergendab märkimisväärselt eelkõige FIEde ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) jaoks äritegevust, uute tegevusalade arendamist ja uute töötajate töölevõtmist teistes liikmesriikides;
- C. arvestades, et teenuste direktiivi rakendamine on siseturu lõpliku väljakujundamise äärmiselt oluline vahend;
- D. arvestades, et Euroopa Liidu teenusesektorisse kuulub 70% töökohtadest ja SKPst ning sellest on saanud Euroopa Liidu suurim majandussektor, ja arvestades, et viimasel kümnendil on suurenev nõudlus toonud kaasa teenindussfääris uute töökohtade loomise enamikul euroalal;
- E. arvestades, et paindlikum ja töömahukam teenusesektor aitaks säilitada kasvu,
 - 1. loodab, et teenuste direktiivil on tegelik positiivne mõju inimväärsete, püsivate ja kvaliteetsete töökohtade loomisele ning pakutavate teenuste kvaliteedi ja turvalisuse parandamisele;
 - 2. märgib, et teenuste direktiivi terviklik, järjepidev ja õigeaegne ülevõtmine on vajalik direktiivi kõikide eesmärkide täitmiseks;

3. on arvamusel, et teenuste direktiiv peaks tugevdama sotsiaalkindlustust ja töötajate õigusi ning tagama õiglased töötingimused kõikidele ELi kodanikele;
4. tuletab meelde, et teenuste direktiivi tuleb tõlgendada vastavalt aluslepingute uutele sätetele, võttes eelkõige arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 9 horisontaalset sotsiaalklauslit ja artiklit 14, aluslepingutele lisatud protokoll nr 26 ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartat;
5. märgib, et siseturuga on viimastel aastatel esinenud teatav hulk probleeme, eelkõige seoses liikumisvabadusega, ja et näiteks töötajate lähetamise direktiiv on põhjustanud probleeme mitmes liikmesriigis; kutsub nii liikmesriike kui ka ELi institutsioone üles jätkama tööd nende probleemide lahendamisel, eelkõige tõlgendades teenuste direktiivi Vikingi, Lavali ja Rüfferti kohtuasjades tehtud Euroopa Kohtu otsuste valguses ning vaadates läbi töötajate lähetamise direktiivi; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et ühtse turu majanduslikke põhivabadusi tuleb ELi õigusaktide koostamisel ja rakendamisel tasakaalustada põhiõigustega, sealhulgas sotsiaalsete põhiõigustega, et siseturg ei muutuks Euroopa sotsiaalse mudeli suhtes ülimuslikuks ega saaks sellest tähtsamaks;
6. tuletab meelde, et direktiivi kohaldamisalast on välja jäetud mitu valdkonda, sealhulgas mittemajanduslikel kaalutlustel osutatavad üldhuviteenused, tervishoiuteenused ja suurem osa sotsiaalteenuseid; märgib, et direktiivi ei kohaldata tööõiguse suhtes ning see ei mõjuta ka liikmesriikide sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte;
7. kutsub komisjoni üles esitama täiendavaid selgitusi nii direktiivi kohaldamisala kohta, eelkõige seoses majandustegevuse, üldist majandushuvi pakkuvate teenuste ja üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenuste mõistetega, kui ka direktiivi kohaldamise kohta lubade andmise korra suhtes üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenuste valdkonnas, võttes nõuetekohaselt arvesse subsidiaarsuse põhimõtet;
8. on arvamusel, et ühtsed kontaktpunktid peaksid olema ligipääsetavad nii elektrooniliselt kui ka füüsiliselt kõikides liikmesriikides ja et need on eriti tõhusad, kui neid on lihtne leida ning need on praktilised ja mitmekeelsed; on lisaks arvamusel, et ühtsete kontaktpunktide kohustust anda VKEdele mittebürookraatlikku nõu ja teavitada kodanikke direktiiviga seotud küsimustes, mis puudutavad eelkõige kohaldatavat tööõigust, sotsiaalkindlustusõigust ja direktiivi kohaselt kehtivaid töötajate õigusi, tuleks tugevdada; on seisukohal, et kõnealuse õigusakti keerukust arvestades tuleks tööhõive- või sotsiaalkindlustusametite kontrolli käigus pidada kõige olulisemaks dialoogi, nõustamist ja teavitamist;
9. on seisukohal, et kõnealuse õigusakti keerukust arvestades peaks igal kodanikul olema võimalik konsulteerida asjaomaste ametiasutustega, et saada oma küsimustele selge vastus; on seisukohal, et tööõiguse ja sotsiaalkindlustuse valdkondades tuleks seetõttu kasutusele võtta esialgse haldusotsuse mõiste, et vältida õiguskindlusetust; on lisaks seisukohal, et läbipaistvuse tagamiseks tuleks tehtud otsused avaldada;
10. avaldab kahetsust asjaolu pärast, et kõik liikmesriigid ei ole veel teenuste direktiivi täielikult rakendanud, ja nõuab, et seda rakendataks võimalikult kiiresti;

11. on seisukohal, et isikud, kes hoiavad kõrvale asjaomase liikmesriigi tööõiguse järgmisest, nt jättes töö deklareerimata või tegutsedes vale-FIEna, tuleb vastutusele võtta ja neid tuleb karistada;
12. palub komisjonil jälgida tähelepanelikult direktiivi kohaldamist kõikides liikmesriikides ja koostada regulaarselt aruandeid rakendamise kohta; on seisukohal, et neis aruannetes tuleks arvestada direktiivi reaalsel mõju ELi tööhõivele keskmise ja pika ajavahemiku jooksul.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	9.11.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 40 -: 1 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Stephen Hughes, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Julie Girling, Jelko Kacin, Jan Kozłowski, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Csaba Sógor

3.12.2010

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

teenuste direktiivi (2006/123/EÜ) rakendamise kohta
(2010/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Filiz Hakaeva Hyusmenova

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunnustab teenuste direktiivi potentsiaali ELi majanduse edasiseks integreerimiseks ja ühtse turu taaskäivitamiseks tänu majandusliku jõukuse ja konkurentsivõime tugevdamisele ning panustamisele tööhõivesse ja töökohtade loomisesse, kuna teenused annavad olulise osa ELi SKPst ja tööhõivest; on seisukohal, et direktiivi kiire ja nõuetekohane rakendamine kõigis liikmesriikides on ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika eesmärkide täitmise oluline eeltingimus, võib tugevdada siseturu ja ühtekuuluvuspoliitika vahelist soodsat vastasmõju ning aidata täita ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi ja samas teha lõppu praegusele nn ühtse turu väsimusele teenindussektoris;
2. on arvamusel, et kuna siseturu infosüsteem ja ühtsed kontaktpunktid nõuavad kõigilt asjaomastelt asutustelt suurt pingutust halduskoostöö tegemisel, võivad need aidata kogu ELis tekitada suuremat koostalitlusvõimet ja koostöövõrgustikke riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil; on seisukohal, et eeskirjade ja menetluste kehtestamisel tuleb nende toimivuse tagamiseks võimaldada ELi tasandil teatavat paindlikkust piirkondlike erinevustega arvestamisel ning seepärast tuleks kõik meetmed vastu võtta koostöös ja pärast piirkondlikul ja kohalikul tasandil peetud sisulisi arutelusid; on lisaks arvamusel, et ühtseid kontaktpunkte tuleks suunata järgima mitmekeelsuse põhimõtet, et muuta haldusmenetlused vajaduspõhisemaks ning soodustada vahetut, kiiret ja tulemuslikku teabevahetust; arvab, et kasulikud oleksid ka ühtsete kontaktpunktide mitmekeelsed veebisaidid; märgib siiski vajadust tagada, et see ei suurendaks asjaomaste osapoolte, eeskätt kohalike ja piirkondlike omavalitsuste koormust;

3. märgib, et ühtsed kontaktpunktid tuleks luua avalik-õiguslike asutustena, kust teenuseosutajad saavad kogu vajaliku teabe;
4. peab kasulikuks seada sisse koostöö liikmesriikide riigiasutuste üleeuroopalise võrgustiku raames ja hakata vahetama teavet teenuseosutajate usaldusväärse kohta, eesmärgiga lõpetada piiriüleste tegevuste täiendav kontrollimine;
5. loodab, et lähitulevikus õnnestub hakata direktiivi eesmärke täitma, et sellest saab kasu kogu EL ja selle piirkonnad ja et seeläbi tugevneb tegelik majanduslik, sotsiaalne ja piirkondlik ühtekuuluvus; rõhutab struktuurifondide ja muude rahastamisvahendite tähtsust, et tagada juurdepääs infrastruktuuridele ja nende kättesaadavus sellistes valdkondades nagu transport ja telekommunikatsioonid, teadus- ja uuendustegevus ja haridus ning et teha piirkondades, eriti investoritele vähem atraktiivsetes piirkondades kättesaadavaks avalikud hüved ja teenused, luues ja pakkudes sel eesmärgil stiimuleid neisse piirkondadesse investeerimiseks, ning et soodustada põhiteenuste pakkumisel heade tavade jagamist; nõuab seepärast kõigi poliitikavaldkondade vahel suuremat sidusust ja kooskõlastatust;
6. on seisukohal, et haldusmenetlusi tuleb tõhustada; peab sellega seoses kasulikuks tiheda koostöö sisseseadmist ühtsete kontaktpunktide vahel, et vahetada Euroopa eri piirkondade kogemusi seoses piiriüleste teenustega;
7. kutsub komisjoni üles tõhusalt jälgima ja algusest peale hindama direktiivi mõju piirkondadele ning tagama kõigi käesoleva direktiivi rakendamisega seotud poliitikavaldkondade tulemusliku kooskõlastamise; kutsub komisjoni üles toetama direktiivi kohaldamise teemalise kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele suunatud teavituskampaania korraldamist, et hõlbustada direktiivi eesmärkide täitmist;
8. loodab, et direktiiv võib tegelikult tuua kaasa halduskoormuse ja õiguskindlusetuse juhtude vähenemise, eriti teenuste valdkonnas domineerivate VKEde jaoks; sel eesmärgil kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vähendama kohalike ja piirkondlike omavalitsuste praegust halduskoormust, mis tuleneb nõudest teavitada tehtud põhikirjamuudatustest; arwab, et halduskoormuse vähendamine hõlbustab ka täiendavate teenuste arendamist kaugetes, äärepoolseimates ja maapiirkondades;
9. pooldab riiklike strateegiate rakendamist uuenduslike VKEde toetamiseks, keda finants- ja majanduskriisi tagajärjed kõige rohkem mõjutavad;
10. juhib tähelepanu sellele, et üldhuviteenuseid saab ja tuleks reguleerida seal, kus neid osutatakse ja kus kodanikud neist kasu saavad; nõuab seepärast siin kohalikele omavalitsustele piisava tegevusvabaduse jätmist;
11. nõuab direktiivis sätestatud piirangute kohaldamise nõuetekohast ja põhjalikku jälgimist seoses üldist majandushuvi pakkuvate teenustega, järgides seejuures pädevuste jagunemist liikmesriikide vahel; juhib tähelepanu asjaolule, et käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide vabadust kooskõlas ELi õigusega määratleda, mida nad loevad üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks, kuidas selliste teenuste osutamist tuleks korraldada ja rahastada kooskõlas riigiabi eeskirjadega ning milliseid konkreetseid kohustusi nende suhtes tuleks kohaldada;

12. nõuab, et direktiivi rakendamisel võetaks rohkem arvesse kohaliku omavalitsuse kesket põhimõtet ning et üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osas võimalikult välditaks kohaliku tasandi otsustajatele bürokraatliku halduskoormuse ja piirangute põhjustamist.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	30.11.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Vasilica Viorica Dăncilă, Jens Geier, Andrey Kovatchev, Elisabeth Schroedter, Dimitar Stoyanov, László Surján, Evžen Tošenovský, Derek Vaughan, Sabine Verheyen
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Andrea Češková

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 -: 1 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Liem Hoang Ngoc, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis